

akıl hastanesinde öldüğünü söyler. Bazı kaynaklar ise bu olayın dedesi Câbir ile ilgili olduğunu ve Belâzürî nisbesinin kendisine bu sebeple verildiğini kaydeder.

Eserleri. 1. Ensâbü'l-*esrâf*°. Günümüze gelebilen iki büyük eserinden biridir. Hz. Peygamber'in hayatı ile Hulefâ-yi Râşidîn, Emevîler ve Abbâsîler'in ilk dönemleri için önemli bir kaynak olan bu eser tabakat, ensâb ve ahbâr üslûplarının birleştirilmesi suretiyle kaleme alınmıştır. Tamamı henüz basılmamış olan *Ensâbü'l-*esrâf**'in yazılış sırasına göre yayımlanan kısımları şunlardır: Siyer (Kahire 1959, nşr. Muhammed Hamîdullah); Benî Hâşim-Ebû Tâlib oğulları (Beyrut 1974, 1977, nşr. Muhammed Bâkir el-Mahmûdî); Benî Hâşim-Abbas b. Abdülmuttalib oğulları (Beyrut 1398/1978, nşr. Abdülazîz ed-Dürî); Abdüşems (Benî Ümeyye) oğulları (Kudûs 1938, nşr. M. Schlössinger, Beyrut 1400/1979, nşr. İhsan Abbas; aynı kısmın bir başka baskısı Kudûs 1971); Hz. Osman-Abdullah b. Zübeyr arası (Kudûs 1936, nşr. S. D. Goitein); Mus'ab b. Zübeyr-Abdûlmelik devri (Leipzig 1883, nşr. W. Ahlwardt). Eserin eksiksiz bir yazma nüshası Süleymaniye Kütüphanesi'nde bulunmaktadır (Reisülküttâb, nr. 597-598). **2. Fütûhu'l-büldân°.** Hz. Peygamber zamanından hicrî III. yüzyıla kadar ilk fetihleri bölge ve şehir esasına göre anlatan eserin birçok baskısı yapılmıştır (Leiden 1863-1866, nşr. De Goeje; Kahire 1901, el-Matbaatü'r-Rahmâniyye; Kahire 1932, nşr. Muhammed Rıdvân, aynı baskının ofseti Beyrut 1978; Kahire 1956-1960, nşr. Selâhaddin el-Müneccid; Beyrut 1957, nşr. Ömer Enîs). Eser ayrıca çeşitli dillere tercüme edilmiştir.

Belâzürî'nin bu iki eseri dışında günümüze ulaşmamış *Kitâbü'l-Büldânî*'ş-

şâgîr ve *Kitâbü 'Ahdî Erdeşîr* adlı eserleri bulunduğu kaynaklarda belirtilmektedir. Farsça'dan Arapça'ya tercüme ettiği bu sonuncu eseri daha sonra manzum olarak yeniden kaleme almıştır. Ayrıca elli varak hacminde olduğu söylenen çoğu Abbâsî halife ve vezirleri hakkında methiye ve hicviyeleriyle bir kısmı bazı kaynaklarda yer alan şiirleri de vardır.

BİBLİYOGRAFYA :

Belâzürî, *Futûh* (nşr. Selâhaddin el-Müneccid), nâşirin mukaddimesi, I, 3-29; a.mlf., *Ensâb* (nşr. Abdüsettar Ferrâc), nâşirin mukaddimesi, I, 14-18; Cehşiyârî, *el-Vüzerâ° ve'l-kütâb*, s. 255-256; Mes'ûdî, *Mürûcû'z-zeheb* (Abdülhamîd), I, 22; İbnü'n-Nedîm, *el-Fihrist*, Kahire 1348, s. 170; Yâkût, *Mu'cemü'l-üdebe°*, V, 89-102; Zehebî, *A'lamü'n-nübelâ°*, XIII, 162-163; İbn Kesîr, *el-Bidâye*, XI, 65-66; *Keşfü'z-zunûn*, I, 179, 1402; M. Şemseddin [Günaltay], *İslâm'da Tarih ve Müverrihler*, İstanbul 1339-42, s. 25-26; Brockelmann, *GAL*, I, 320-321; *Suppl.*, I, 216; *Hedîyyetü'l-ârifîn*, I, 51; Abdülazîz ed-Dürî, *Bahşûn ft neş°eti 'ilmî't-tarîh inde'l-'Arab*, Beyrut 1960, s. 48-51; Sezgin, *GAS* (Ar.), I/2, s. 152-154; C. H. Becker, "Belâzürî", *IA*, II, 467-468; a.mlf. — F. Rosenthal, "al-Balâdhurî", *El²* (Fr.), I, 1001-1002.

MUSTAFA FAYDA

BELÇİKA

Kuzey Avrupa'da bir ülke.

I. FİZİKİ ve BEŞERİ COĞRAFYA

II. TARİH

III. ÜLKEDE İSLÂMİYET

IV. BELÇİKA'DA

İSLÂMİ ARAŞTIRMALAR

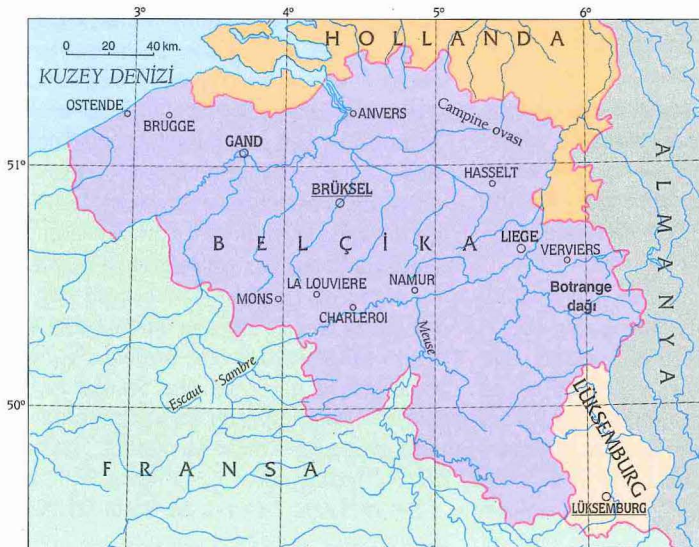
Meşrûti monarşile yönetilen Belçika'nın resmî adı Belçika Krallığı'dır (Royaume de Belgique, Koninkrijk België). Kral devletin başı ve ordunun başkumanda-

nı ise de yürütme gücü hükümetin elinde olup kralın sembolik bir konumu vardır. Yasama organı olan parlamento 212 üyeli temsilciler meclisiyle 184 üyeli senatodan oluşmuştur. 1831 yılından beri yürürlükte olan anayasada 1970, 1980 ve 1988 yıllarında yapılan değişikliklerle ülkenin Flaman (13.512 km², 5.722.344 nüfus), Valon (16.844 km², 3.234.767 nüfus) ve Brüksel (162 km², 970.501 nüfus) bölgelerinden oluşan bir federal yapıya dönüştürülmesi amaçlanmıştır. Bu bölgelerin kendilerine özgü yürütme ve yasama organlarıyla bayrakları ve sembolleri bulunmaktadır. Bununla beraber Belçika henüz tam bir federasyon haline gelmiş olmayıp bölgelerle topluluklar arasında bazı konularda anlaşma sağlanamamıştır. Hollanda ve Lüksemburg'la birlikte oluşturulan Benelûx ekonomik birliği içerisinde yer alan Belçika, Avrupa Topluluğu ve NATO üyesidir.

I. FİZİKİ ve BEŞERİ COĞRAFYA

Kuzey ve kuzeydoğuda Hollanda, doğuda Almanya, Lüksemburg, güney ve güneybatıda Fransa ile komşu olup kuzeyde Kuzey deniziyle 65.5 kilometrelik bir kıyıya sahiptir. Yüzölçümü 30.518 km² olan Belçika'nın yüzey şekilleri birbirinden farklı üç coğrafi bölgeye ayrılır. Kuzey-kuzeybatıda yer alan alçak Belçika, Kuzey denizinin sığ kıyılarında bir kumul şeridiyle başlar ve 8-16 km. kadar içeriye sokulur. Kıyı gerisinde, deniz seviyesinden alçak olduğu için deniz sularından setlerle korunan polder adlı denizden kazanılmış topraklar yer alır. Bu bölümde bulunan ovalardan kuzeydeki Flandre, Anvers şehriyle Meuse ırmağı arasında kalana da Campine adı verilir. Kuzeydeki alçak ovalarla güneyde vadilerin daha derin yarıdığı yaylalar arasında yer alan Orta Belçika'nın ortalama yüksekliği 60-180 m. arasındadır. Hafif dalgalı ova görünüşünde olan bu bölgede tepelik alanlar yoktur. Sambre ve Meuse nehirlerinin güneyinde arazi yükselir ve zemin daha dalgalı bir görünüş alır. Vadiler de bu kesimde daha derine gömülmüştür. En yüksek yeri Botrange tepesi (694 m.) olan bu kesim üçüncü bölge Ardenler'i (Ardenne) teşkil eder.

Belçika'da Batı Avrupa okyanus ikliminin değişik bir tipi hüküm sürer. Yaz ve kış mevsimleri daha belirgin olup en sıcak aylarla en soğuk aylar arasındaki fark fazladır. Kıyıda olan uzaklığa ve

Belçika

yükseklığe göre iklimde bazı değişiklikler görülür. İç kesimlerde yaz sıcaklıkları daha yüksek, Ardenler'de kışlar daha soğuktur. Yıllık ortalama sıcaklık 10° C civarında, ortalama yağış ise 740-1000 mm. arasında değişir.

Belçika'nın en önemli akarsuyu, batıdan gelerek kuzeye doğru dönen ve Kuzey denizine dökülen Escaut ırmağıdır. Denize döküldüğü yerde haliç oluşturur ve burada Anvers Limanı yer alır. Diğer önemli bir ırmağı Fransa'dan gelerek Ardenler bölgesinde güney-kuzey doğrultusunda akan ve doğuya dönerek Hollanda ile sınır oluşturan Meuse'dir.

Belçika bitki örtüsünde kıyı gerisi orman yetişmesine uygun olmayıp tarla ve çayırlar halindedir. Ormanlar Ardenler bölgesinde yapraklarını döken ağaçlardan oluşur.

Ülkenin ekonomisi ticaret ve sanayie dayanır. Büyük sanayi kömür yatakları'nın işletilmesiyle başlamıştır. Kuzeyde Campine ovasında Sambre ve Meuse nehirleri vadileri boyunca Avrupa'nın en eski kömür havzalarından birisi yer alır. Kömür yatakları'nın işletmeye açılması bu kesimde Belçika'nın en faal sanayi merkezlerinin kurulmasına yol açmıştır. Günümüzde yıllık kömür istihsalı gittikçe düşmekte, yalnız Campine'deki en verimli kömür yatakları işletilmektedir. Sanayinin başlıca özelliği çeşitliliktir. Önemli sanayi dalları çelik, metalürji, dokuma, plastik, cam, seramik, çimento ve kimyasal madde üretimi üzerinedir. Ülkede sanayi için gerekli ham madde olarak kömür dışında doğal kaynak yoktur. Ardenler'de uzun yıllardan beri işletilmekte olan demir madeni de artık tükenmiştir. Bu yüzden ülkede sanayi ithal malı ham maddelere bağımlı kalmaktadır. Sanayi Sambre-Meuse ve Campine kömür alanları ile Brüksel-Anvers ekseni boyunca ve Gand (Gent) çevresinde yoğunlaşmıştır. Liège demir çelik ve metalürji sanayiinin merkezidir. Anvers ve yakınındaki kanalların çevresi petrol arıtma, kimya ve gıda sanayii tesislerinin yoğunlaştığı bir alandır. Üretim mallarının % 40'ı ihraç edilirken (çeşitli makine, kimyasal madde) dış ülkelerden de yakıt ve ham madde alınır.

Tarım modern makinelerle yapılmakta ve yüksek verim elde edilmektedir. En verimli tarım alanları kıyı gerisinde uzanan Flandre bölgesindedir. Başlıca tarım ürünleri buğday, arpa, patates ve

şeker pancarıdır. Dikili alanlarda sebze bahçeleri yer alır. Seralarda meyvecilik yapılmaktadır. Tarım alanlarının üçte birinden fazlası hayvancılığa ayrılmıştır. Çayır ve meralarda modern hayvancılık faaliyetleri sürdürülür. Hayvancılıkta büyükbaş hayvanlardan sığır, domuz, küçükbaş hayvanlardan da koyun beslenir ve ayrıca kümes hayvancılığı yapılır. Hayvansal ürünlerden süt ve et önemlidir.

Ülkenin nüfusu 9.927.612'dir (1989) ve km²'ye 323 kişi düşer. Yoğunluk yer yer değişmekle beraber bu rakam hiçbir yerde ellinin altına inmez. 1957'den beri 9 milyon civarında seyreden ülke nüfusunun artış oranı giderek gerilemektedir. En az nüfuslu saha güneydoğudaki Ardenler dağlık bölgesidir. Nüfus özellikle sanayi yörelerinde yoğundur ve % 40'ını çalışan kesim oluşturur. Çalışan nüfusun çoğunluğu sanayi ve ulaşım sektöründedir. Başşehir Brüksel Orta Belçika bölgesinde yer alır. Banliyöleriyle birlikte nüfusu 1 milyona yaklaşan (1989'da 970.501) Brüksel'de aynı zamanda Avrupa toplulukları ve NATO'nun genel merkezleri de bulunur. Diğer önemli şehirleri Anvers (473.082), Gand (230.822), Charleroi (208.021), Liège (199.020), Bruges (117.653), Schaerbeek (104.855), Namur (103.131), Mons (91.650), Anderlecht (89.650) ve Louvain'dir (85.947).

Ülkenin güney yarısında Fransızca'nın bir lehçesi olan Valonca, kuzey yarısında da Felemenkçe'ye (Hollanda dili) çok yakın bir dil olan Flamanca konuşulur. İki dili ayıran sınır, Brüksel şehrinin biraz güneyinden doğu-batı doğrultusunda bir çizgi olarak geçer. Güneydoğuda ise nüfusun % 1'i Almanca konuşur. Valonca ve Flamanca'nın her biri konuşulduğu bölgede, ayrıca her ikisi Brüksel bölgesinde resmî dildir.

Belçika'da halkın büyük çoğunluğu Katolik olmakla beraber Protestan, Müslüman ve müslüman azınlıklar da vardır. İslamiyet'in resmen bir din olarak tanınmış olduğu ülkede 300.000 civarında müslüman yaşamaktadır (aş. bk.).

Ülke dünyanın en yoğun ulaşım ağından birine sahiptir. Karayolları ve demiryolları son derece gelişmiştir. Ulaşımda deniz ve akarsu kanallarından da faydalanılır. Anvers gerek Belçika'nın gerekse Batı Avrupa'nın en işlek limanlarından biridir. Gand Belçika'nın ikinci büyük liman şehridir; Gent-Terneuzen Kanalı limanı Escaut ırmağı ile birleşti-

rir. Hava ulaşımında Brüksel milletlerarası havaalanından büyük ölçüde faydalanılır. Ayrıca Anvers, Liège, Charleroi ve Ostende'de de daha küçük havaalanları vardır.

II. TARİH

Günümüzdeki Belçika toprakları milattan önce 57'de Sezar tarafından Roma İmparatorluğu'na katılmadan önce Kelt ve Germen asıllı toplulukların elinde bulunuyordu. Ülke Roma hâkimiyetine geçince bu imparatorluğun üç Galya'sından biri olan Belçika Galyası'nın bir kısmını teşkil etti. Belçika Galyası Kuzey denizinden Cenevre gölüne, bir taraftan da Ren nehrinden Paris havzasına kadar uzanıyordu ve merkezi Reims şehri idi. Milattan sonra V. yüzyıl başlarında sona eren Roma hâkimiyetinin ardından Franklar'ın istilâsına uğrayan ülke, en parlak dönemlerinden birini Karolenj sülâlesi zamanında yaşadı. Fakat bu sülâlenin çökmesi ve arkasından gelen Norman akınları ülkede karışıklıklar dönemini başlattı. X ve XI. yüzyıllara doğru mahallî idareler karışıklıklardan ve merkezi idare yokluğundan faydalanarak geniş muhtariyet sağladılar ve böylece çeşitli prenslikler, dükalıklar ve kontluklar oluştu. Mahallî idarelerin bağımsızlığı, XIV. yüzyıl sonlarında Bourgogne Dukası Philippe'in bu topraklardan bir kısmını bir evlenme sonucu ele geçirmesine kadar sürdü.

XV. yüzyılın başlarında Belçika ve Hollanda'nın birçok toprağı Bourgogne Dukalığı'na dahil oldu. Bourgogne hâkimiyeti sırasında ülke ekonomi ve sanat alanında da yüksek bir seviyeye erişti; ancak daha sonra Avusturya'nın Habsburg hânedanına ait topraklara katıldı. İmparator V. Karl döneminde, bu imparator ülkeyi o sırada İspanya kralı olan oğlu II. Philip'e bıraktı. II. Philip koyu bir Protestan düşmanı olduğundan kuzey illelerinde büyük bir ayaklanma başladı (1576). Çok uzun süren savaşlardan sonra 1648'de Hollanda Cumhuriyeti kuruldu ve günümüzdeki Belçika topraklarının büyük bir kısmı bu cumhuriyetle birleşti; yalnız güney bölgesi İspanya hâkimiyetinde kaldı. 1713'teki Utrecht Antlaşması'yla Avusturya'ya geçen Belçika, Fransa devrim savaşları sırasında da Campoformio Antlaşması'yla Fransa'ya katıldı. Aslında bu antlaşmadan iki yıl önce Fransa 1795'te Liège bölgesi de dahil olmak üzere bütün Belçika'yı topraklarına kat-

mişti. Avusturya 1797'deki Campoformio Antlaşması'yla bu durumu resmen tanımış oldu. 1815 Viyana Kongresi'nde alınan kararlardan birisiyle ülke yeniden Hollanda ile birleşti.

1830 Ağustosunda Belçikalılar Hollandalılar'a karşı ayaklandılar. Hollanda'nın başında bulunan I. William ayaklanmayı bastırmak için çok gayret sarfettiyse de başarılı olamadı. Bunun üzerine geçici bir hükümet kuruldu ve bu hükümet Belçika'nın bağımsızlığını ilân etti. 1830 Aralığında toplanan Londra Konferansı da yeni Belçika Devleti'ni tanıdı. Fakat Hollanda Kralı I. William Londra Konferansı'nın bu kararını ve dolayısıyla da Belçika'nın bağımsızlığını tanımadı. Ancak Belçika üzerine gönderdiği ordu başarı sağlayamayınca 1839 Londra Antlaşması'yla bağımsız Belçika'yı tanımak zorunda kaldı. Bu antlaşmayla aynı zamanda Belçika'nın tarafsızlığı da garanti altına alınmış oluyordu. Fakat Almanlar I. Dünya Savaşı'nda Fransa'ya girmek için bu tarafsızlığı dikkate almadan Belçika topraklarından geçtiler ve kısa bir süre sonra da bu ülkeyi işgal ettiler. Savaş sonunda imzalanan Versailles Antlaşması'yla Belçika tekrar istiklâline kavuştu ve daha da kârlı çıkarak Almanya'dan Malmedy ve çevresini aldı.

II. Dünya Savaşı'nda Almanlar bir ke-re daha Belçika'yı işgal ettiler. 1940 Mayısındaki bu işgalden sonra Belçika Kralı III. Leopold Almanlar'a boyun eğerek ülkesinden ayrıldı. Savaş sırasında Belçika'da Alman kuvvetlerine karşı bir millî direniş hareketi başladı. Bu hareketin de katkısıyla savaşın sonuna doğru Belçika Alman işgalinden kurtuldu (1944). Kurtuluştan sonra bir süre ülkeyi sosyalist ve hristiyan sosyalist partiler yönetti. 1940'taki işgalde memleketini terketmiş bulunan Kral III. Leopold 1950'de geri döndü. Fakat daha önce ülkesini terketmiş olmasından dolayı halk kendisine fazla sempati göstermedi; o da 17 Temmuz 1951'de tahtını oğlu Baudouin'e bıraktı. Halen onun krallığı devam etmektedir.

BİBLİYOGRAFYA :

Jonathan E. Helmreich, "Belgium", *EAm.*, III, 481-495; Sami Öngör, *Devletler ve Ülkeler Ansiklopedisi*, Ankara 1967, s. 20-22; Ma. Bu. v.dğr., "Belgium", *EBr.*, III, 420-436; L. G. v.dğr., "Belgique", *EUn.*, III, 81-135; *Encyclopédie géographique*, Milan 1980, s. 316-322; D. ve M. Frémy, *Quid. Edition Belge*, Paris 1990, s. 4-47, 896-902.

SUNA DOĞANER

III. ÜLKEDE İSLÂMİYET

II. Dünya Savaşı'nı takip eden günlerde Belçika'daki müslümanların sayısı birkaç yüzü geçmiyordu. 1960'tan ve özellikle birçok İslâm ülkesinin bağımsızlığını kazanmasından sonra Belçika ile İslâm âlemi arasında siyasî ve ekonomik bağlar gelişmeye başladı. 1960'lı yılların başından itibaren talep üzerine bilhassa Fas ve Türkiye'den işçi akını hızlandı. Komünizmin baskısından kaçan 3000'den fazla Arnavut asıllı Yugoslav müslüman da Belçika'daki ilk müslüman azınlığın arasına katıldı. 1989 yılı itibarıyla sayıları 299.000'e ulaşan müslümanlar arasında ilk sırayı Faslılar (160.000), ikinci sırayı Türkler (85.000) almaktadır; Pakistanlılar, Tunuslular ve Cezayirli de diğer kalabalık grupları oluşturmaktadır. Belçika asıllı müslümanların sayısı ise 3000 civarında olup bunun yarısından fazlasını erkekler oluşturmakta, ayrıca müslüman oldukları halde çeşitli sebepler yüzünden inançlarını gizleyenlerin de çok sayıda olduğu tahmin edilmektedir.

Belçika'ya müslüman işçi göçünün başladığı yıllarda din hizmetleri hem düzensiz hem de yetersizdi. Başlangıçta her yönden yabancı oldukları bir toplum içinde büyük zorluklarla karşılaşan müslümanlar zamanla dinî ihtiyaçlarını karşılamak üzere ferdî planda ve gruplar halinde çalışmalarla giriştiler. Öncelikle cuma, teravih ve bayram namazlarını kılabilcekleri geçici yerler kiralamaya, daha sonra da ibadetlerini devamlı yapabilecekleri, çocuklarına din eğitim ve öğretimini verebilecekleri camiler açmaya başladılar. Belçika'da açılan camilerin sayısı 1991 yılında 300'e yaklaşmış bulunmaktadır. Bunların yetmiş beşini Türkler, kalanını diğer müslüman cemaatler açmıştır. Türkler'e ait camilerden elli yedisi Türkiye Cumhuriyeti Belçika Büyükelçiliği Din Hizmetleri Müşavirliği ile irtibatlı olarak faaliyetlerini sürdürmektedir ve binaların mülkiyetleri de Türkiye Diyanet Vakfı veya Belçika Türk İslâm Diyanet Vakfı'na aittir. Özellikle Türkler arasında büyük merkezî camiler yap-tırma temayülü artmış olup halen Türk cemaatin yoğun olduğu şehirlerden Beringen'de 3500 m²'lik bir arsa üzerinde 600 m² alana oturacak kubbeli ve çift minareli bir caminin yapımı devam etmektedir.

Belçika'da müslümanların dinî faaliyetlerini organize eden belli başlı kuruluşlar şunlardır:

1. **Belçika İslâm Kültür Merkezi** (Centre Islamique et Culturel de Belgique, el-Merkezü'l-İslâmî ve's-sekâfî bi-Belçikâ). Belçika hükümeti tarafından ülkedeki bütün müslümanları temsil yetkisi verilen bu merkezin kuruluş tarihi 1960'lı yılların başlarına rastlamaktadır. O tarihlerde özellikle Brüksel'de bulunan müslümanlar birbirleriyle irtibatlarının, teravih, cuma ve bayram namazları gibi toplu ibadetlerini yerine getirme imkânlarının sağlanması amacıyla bu adla bir kuruluş oluşturmuşlardı. İslâm ülkeleri büyükelçileri 1963 yılında bir araya gelerek kendi aralarında seçimle belirledikleri ve Suudi Arabistan, Türkiye, Fas, Pakistan ve Senegal büyükelçilerinden oluşan bir yürütme kurulu seçmişlerdir. Ayrıca merkezin giderlerinin İslâm ülkeleri tarafından karşılanmasını ve faaliyetlerini yürütmek üzere de bir binanın kiralanmasını kararlaştırmışlardır. İslâm Kültür Merkezi faaliyetlerini daha çok Suudi Arabistan'ın malî desteğiyle kiralanan bir binada yürütürken Suudi Arabistan Kralı Faysal'ın 1967 yılında ülkeye yaptığı resmî ziyaret sırasında Belçika Kralı Baudouin, Ellinci Yıl Parkı'nda bulunan ve Doğu Eserleri Müzesi olarak kullanılan büyük bir binayı merkeze hibe etmiş ve zamanla Kral Faysal ve Veliaht Prens Fehd'in malî yardımları ile modern ve geniş kapsamlı bir hizmet ünitesine dönüştürülen bina, 1978 yılında Belçika ve Suudi Arabistan krallarının iştirak ettikleri bir merasimle resmen hizmete açılmıştır. Dört kattan oluşan binanın en üst katı kadınlar kısmıyla birlikte 2000 kişilik bir camidir. Teravih, cuma ve bayram namazları burada, vakit namazları ise giriş katındaki mescidde kılınır. Giriş katı ile orta katın bir kısmında sınıflar vardır. Ayrıca giriş katında merkez idaresi, orta katta dil laboratuvarı, kütüphane ve konferans salonu, bodrum katında ise küçük çapta bir matbaa ile bir radyo istasyonu bulunmaktadır. Bu binada 1989-1990 öğretim yılında tamamen Fas uyruklu öğrencilerin devam ettiği bir de dinî ağırlıklı ilkökul açılmıştır.

Kuruluşundan beri bütün masrafları Râbitatü'l-âlemi'l-İslâmî (Dünya İslâm birliği) tarafından karşılandığı için merkezin yönetiminde daima Suudi Arabistan etkili olmuştur ve bugün de yönetim, maaşı aynı kuruluş tarafından ödenen bir müdürün uhdesinde bulunmaktadır. Belçika hükümeti 1968 yılında aldığı bir kararla bu merkezi, ülkedeki müslüman-